

POKRAČUJEME

Blížiac sa 1150. výročie príchodu svätých Cyrila a Metoda na naše územie ponúka jedinečnú príležitosť zopakovať širokej kultúrnej verejnosti čo najhlasnejšie, že Terchová bola v roku 1990 prvým miestom na území vtedajšej federácie, kde sa konalo podujatie venované rozvíjaniu nadčasového odkazu misie solúnskych bratov. Zároveň s tým platí tvrdenie, že naša obec je dnes jediným miestom na území Slovenska, ktoré si dokázalo 23 rokov (!) udržať pravidelnosť, záujem ľudí a pestrú programovú skladbu svojich cyrilo-metodských dní.

Odpoveď, prečo je to tak, už na tomto mieste zaznela viac ráz. Organizátori podujatia od prvých chvíľ vychádzali z neochvejného presvedčenia, že cyrilo-metodská idea nikdy neprestala žiť v kresťanských a národných dejinách Slovenska a Slovákov. Účinne sa prejavovala ako živý prameň viery a nádeje, ktorý generácie predkov povzbudzoval v krajne

zložitých časoch dejinných osudov. Dnes len môže hriať pri srdci nadobudnutá skúsenosť, že i vďaka vkladu Terchovej sú spolupatróni Európy, svätí Cyril a Metod, u nás konečne vnímaní ako dôkaz skutočnosti, že na pomyselnéj stavbe monumentálnej európskej duchovnosti je nezanedbateľná časť muriva aj naša – slovenská.

V tomto roku si pripomínáme i ďalšie výročia. Tristo rokov od popravy legendárneho rodáka Juraja Jánošíka bude výrazne rezonovať v rámci 51. pokračovania jedného z najväčších aj najstarších folklórnych festivalov (nielen) na Slovensku. Na vlastnej koži sme si odskúšali, ako chutí i bolí zároveň hľadanie profilu podujatia, do ktorého sa v širokých súvislostiach zlievajú viera, historická pamäť, sila tradície v kombinácii s hektikou, protirečivosťou a bezbrehým technicko-technologickým vývinom našej reality. Dlhodobá podpora veľkého množstva ľudí dodáva nielen potrebnú energiu, ale aj

presvedčenie, že Jánošíkove dni sa stali dobrou adresou a neodmysliteľnou súčasťou letného koloritu na Slovensku.

Milí priatelia, spoločne si zaželajme, aby sa tohtoročné bohaté kultúrne leto v Terchovej nieslo na vlnách príjemného počasia, ľudskej tolerancie, jedinečnej atmosféry, silných emócií a zážitkov.

Držme si navzájom palce!

Peter CABADAJ

Z obsahu čísla

- Cyrilometodské dni 2013
- Obecný úrad informuje
- Program Jánošíkových dní
- Dvojvýročie A. F. Kollára
- Šport + ďalšie zaujímavosti

Myšlienka na tento čas (Tomáš Janovic):

**TECHNIKA SEM, TECHNIKA TAM, NAKONIEC
AJ TAK VŠETKY HRABLE K SEBE HRABÚ...**

DO VAŠEJ POZORNOSTI

Drahý otec kardínál,

na úvod prijmite srdečné pozdravy od obyvateľov Terchovej a zároveň pranie zdravia a Božích milostí vo Vašom požehnanom veku.

Vaša Eminencia, na prvom ročníku Cyrilometodských dní v Terchovej v roku 1990 ste boli ako nový nitriansky sídelný biskup hlavným celebrantom svätej omše v našom Kostole sv. Cyrila a Metoda. Vtedy ste spred chrámu požehnali vrch Oravcove, budúce pútnické miesto, kde sa už od nasledujúceho roku slúžili na sviatok sv. Cyrila a Metoda sväte omše, a kde stojí kamenný Cyrilo-metodský miléniový stĺp i kamenná križová cesta. Zaiste si spomínate aj na vtedajšieho správcu farnosti pátra Jozefa Šaba, SVD, ktorý patril po novembri 1989 k hlavným iniciátorom rozvíjania cyrilo-metodskej myšlienky v Terchovej. Ako si s odstupom skoro štvrtstoročia na tieto udalosti spomínate, a aké poslanstvo by ste v súvislosti s Rokom sv. Cyrila a Metoda i Rokom viery odkázali obyvateľom, návštevníkom aj pútnikom do Terchovej?

Srdečne pozdravuje
a s úctou ostáva

Marián ZAJAC
zástupca starostu Terchovej

**Otec kardínál nám
odpovedal vzácnym
listom, ktorý s radosťou
uverejňujeme.**

Blížiaci sa 24. ročník Cyrilometodských dní v Terchovej bude okrem iného špecifický v tom, že vyvrcholí aj diecézny Rok svätých Cyrila a Metoda, ktorý pre Žilinskú diecézu vyhlásil 14. februára 2012 v Katedrále Najsvätejšej Trojice v Žiline

otec biskup Tomáš Galis. V tejto súvislosti sme oslovili J. Em. Jána Chryzostoma kardinála Korca, celebranta sv. omše na prvých Cyrilometodských dňoch v Terchovej v roku 1990, a poprosili ho o spomienku, poslanstvo i požehnanie.

JÁN CHRYZOSTOM KARDINÁL KOREC

NITRA

Veľadôstojný pán farár.

Vážený pán zástupca starostu.

Milí veriaci v Terchovej.

S veľkou úctou sledujem už viac ako dvadsať rokov Cyrilometodské slávnosti u Vás v Terchovej. Spomínam si na prvú z týchto slávností roku 1990. Vtedy som na Vaše pozvanie mal na sviatok sv. Cyrila a Metoda slávnostnú svätú omšu koncebrovanú s Vaším nezabudnuteľným pátrom Jozefom Šabom SVD. On rozvinul predomnou Vaše spoločné plány cyrilometodských osláv pre budúce roky. V tomto duchu som na Vašu žiadosť posvätil vrch Oravcove od brány Vášho kostola i všetky Vaše plány s týmto vrchom.

Dnes je tu už vybudovaná krásna Križová cesta, na ktorej vrchole stojí prekrásny križ a tisíce veriacich kľakajú pri pobožnostiach od zastavenia k zastaveniu až ku terchovskej Golgote. Ku každoročnej výslovne náboženskej časti ste postupne pripájali aj nové časti kultúrne, dramatické, hudobné a iné.

Cyrilometodské slávnosti v Terchovej sa rokmi stávali podujatím pre celé Slovensko. Terchová sa stávala postupne cyrilometodským duchovným i kultúrnym bohatstvom nás všetkých. Viackrát som sa zúčastňoval tohto terchovského sviatku aj ja z Nitry.

Vyprosujem Vám v ďalšom rozvíjaní tohto bohatstva mnoho milosti a požehnaní.

A na tieto úmysly sa za našu Terchoviu modlím.

Váš

Ján Chryzostom kardinál Korec

Na Sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

V Nitre 7. júna 2013

ARCIBISKUP CYRIL VASIĽ, SJ

Prominentným hosťom 24. ročníka Cyrilometodských dní v Terchovej bude sekretár Kongregácie pre východné cirkvi Cyril Vasiľ, SJ. Do tejto významnej funkcie ho v máji 2009 menoval pápež Benedikt XVI..

Cyril Vasiľ, SJ, sa narodil 10. apríla 1965 v Košiciach. Gymnázium absolvoval v rodisku, teologické štúdiá na RKC MBF v Bratislave v rokoch 1982 – 87. Vysvätený za kňaza bol v roku 1987 pre službu Prešovskej gréckokatolíckej eparchie. V auguste 1987 odišiel do Talianska, kde začal študovať na Právnickej fakulte Pápežského východného inštitútu v Ríme. V decembri 1989 dosiahol licenciát kánonického práva a začal študovať prípravný rok k doktorátu. V októbri 1990 štúdium prerušil a nastúpil do noviciátu Spoločnosti Ježišovej v Janove. Po návrate do Ríma v roku 1992 pokračoval v štúdiu a v decembri 1994 získal doktorát kánonického práva na Právnickej fakulte Pápežského východného inštitútu v Ríme. V roku 2002 bol zvolený za dekana, prorektora, v máji 2007 ho vymenovali za rektora tohto inštitútu. Je konzultorom Kongregácie pre východné cirkvi, Kongregácie pre náuku viery, Pápežskej rady pre pastoračiu presťahovalcov a cestujúcich. Pôsobí aj ako profesor na Pápežskej Gregorovej univerzite v Ríme, Teologickej fakulte Univerzity v Bratislave a Trnave. Napísal viacero kníh a článkov, spolupracuje s Vatikánskym rozhlasom.

TK KBS

SPOMIENKA

*Čas plynie a nevráti, čo vzal,
zostali len spomienky
a v srdci žiaľ.*

Dňa 21. júla 2013 si pripomenieme rok od smrti našej drahej manželky, mamy a starej mamy

Ireny BEREŠÍKOVEJ

S úctou a láskou
na ňu v modlitbách
spomína celá rodina

SPOMIENKA

*Kto mal rád, nezabúda,
kto poznal, spomenie si.*

Dňa 10. júna 2013 sme si pripomenuli 3. výročie úmrtia našej manželky, mamy, starej a prastarej mamy

Ľudmily HANULIAKOVEJ

Kto ste ju poznali, venujte jej s nami
tichú modlitbu a spomienku.

S úctou a láskou spomína celá rodina

SPOMIENKA

*Po tmavej noci,
keď svitol deň,
odišla si spať svoj večný sen.
Zavrela si oči
a utíchol tvoj hlas.
Osud ti nedoprial
s nami dlhšie byť, ale v našich srdciach
budeš navždy žiť.
Čo nám bolo drabé, osud vzal
a nám zanechal iba žiaľ.
Len ten, kto stratí toho, koho mal rád,
pochopí, čo je bolesť a žiaľ.
Tá rana v srdci stále bolí
a zabudnúť nám nedovolí.
Aj keď už nie si medzi nami,
v našich srdciach žiješ a si stále s nami.*

Dňa 8. júla 2013 si pripomenieme 1. výročie úmrtia našej drahej manželky, mamy, starej mamy, dcéry, sestry a švagriny

Paulíny HALASOVEJ, rodenej Kuťovej,

ktorá nás nečakane a navždy opustila vo veku 59 rokov.
Kto ste ju poznali, venujte jej s nami modlitbu a tichú spomienku.

S úctou a láskou spomínajú manžel,
mama, syn a dcéry s rodinami

SPOMIENKA

*Aj keď je čas akokoľvek dlhý,
nezahojí ranu, ktorá stále bolí.*

S bolesťou v srdci sme si v mesiaci marec
pripomenuli 25 rokov od smrti nášho
milovaného otca, starého a prastarého otca

Jána CHOVANCA

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú
modlitbu a spomienku.

S úctou a láskou
spomína celá rodina

POĎAKOVANIE

*Odišla si od nás tíska ako sen,
nestihla si nám povedať, už viac neprídem.
Keby sa tak dal vrátiť ten čas,
aby sme ťa mohli objasť ešte raz.
No už len tíska pri Tvojom hrobe stojíme
a s láskou sa za Teba modlíme.*

Úprimne ďakujeme celej rodine, všetkým priateľom
a známym za prejavy sústrasti, kvetinové dary
a účasť na poslednej rozlúčke s našou milovanou
mamou, starkou a prastarkou

Žofkou HULIČIAROVOU,

ktorá nás náhle opustila vo veku 79 rokov.

S úctou a láskou spomínajú deti s rodinami

O SVETE, KTORÝ SA NAVŽDY STRATIL

/Úprimné vyznanie/

Milujem Terchovú, všetky lúčky, chodničky, stromy a najmä tú úprimnú terchovskú dušu, ktorú som spoznala prostredníctvom osadníkov osady Dávidíkovia. Žiaľ, pomaly sa z osady vytratili, už z iného sveta sledujú, čo sa na tom svete, ktorý poznali a mali radi, deje. Myslim, že smútia a nedôverčivo krúčia hlavami.

Vybavujú sa mi obrazy ľudí, ktorých som dlhé roky na cestičke k Horným alebo Dolným Hanzelom stretávala. Napríklad ujo Bukovinský, ktorý bez nohy hnal svojho koníka s nákladom sena alebo dreva. Opieral sa ľavou nohou o rebrinu, v pravej držiac opraty a bič, ktorým nikdy koníkovi neublížil. On nikdy na voze nesedel, ale hackajúc kráčal vedľa povozu. Úžasný to bol človek, nikdy sa nestážoval, bol to aristokrat ducha, pričom aj jeho výzor bol taký. Tetka Hanzelička, rada sa pri nás pristavila, prehodila slovkó dve a my všetci sme na nej obdivovali to bieloskvúce oplecko a ťahali z nej rozumy, ako takúto belobu „prádlu“ dosiahnuť. Tetka Bukovinská, tá bola v osade Iľou kráľovnou. Prerozprávala nám rozprávky, príbehy, prespievala pesničky, ukázala, ako sa v osade pri heligónke tancovalo. Obdivuhodná žena s vysoko prirodzenou inteligenciou. Alebo tetka Francka, bytosť s obrovským srdcom, ktorá s neskutočnou láskou vychovávala svoju neter Evku. Aj Evička vyrastala pred našimi očami. Tak sme sa z jej pokrokov vytešovali! I ona, žiaľ, odišla spomedzi nás nečakane.

Keď mi oči skĺznu k plotu, vidím tam nemého Jožka, ktorého vojna obrala o reč. On mal také tajomné krotké oči, ktoré chceli čosi naznačiť. Oboma rukami sa opieral o plot a hľadel a hľadel. Ani Ferovi nebolo nikdy do reči. Na hlave vyseidená baretká, bez ktorej sme ho nikdy nevideli. Keď mu sestra z dolniak poslala marhule, vždy doniesol z nich v ošatke deťom; dával ich tak, akoby sa za to hanbil...

Každému z osady som za niečo vďačná a s láskou a obdivom spomínam na všetkých, aj na tých, ktorých som nespomenula. Vybavujú sa mi tiché večery, keď sa dolinou

niesli tóny pesničiek z okolitých osád. Keď rána boli plné koncertných vystúpení vtákov, aj veveričky sa producovali.

Mnoho sa za tých štyridsaťpäť rokov, čo sa s týmto krásnym kútom sveta zoznamujem, zmenilo. Veľa vzácného sa stratilo, nielen ľudia. Stratili sa vzácne stromy, ktoré zachytávali kroniku osady. Na obrovskom kmeni lipy sa vyznal z lásky voľajaký Jožo, ktorý Ludvinu asi veľmi miloval, keď jej to aj na strom nožom napísal. Na javore sa zas prezentoval so svojím vyznaním Jano; komu ale takto vyznával lásku, sme už nedokázali s deťmi ani mojimi vnúčatami prečítať, lebo javor sa spamätal a po rokoch rany lásky scelil. Ťažko som sa spamätala z úderu, ktorý mi, ani neviem

kto, zasadil a lipu, ktorá chránila náš dvor, bezcitne spílil. Lipa, ktorú zmrzali plamene, sa roky spamätávala. Rany sa zahojili, koruna začala šumieť a jej kvietky chorých liečiť. Keď začala vydávať svedectvo svojho víťazstva, musela padnúť. Ťažko sa díva na obrovské pne stáročných stromov, ktoré nikomu nezavádzajú, ani tým stĺpom vysokého elektrického napätia. Krásne políčka, ktoré vybudovali v pote drobní ľudia svojou krásou hodnou maliarskeho štetca, tiež miznú pod

nánosom buriny, divého trnia a ľudskej bezcitnosti.

To, keď som pred rokmi chodila po lúkach a hľadala liečivé rastlinky, je stratenou minulosťou. Už žiadna babka nenaučí svoje vnúčatká objavovať skorocel, ľubovník bodkovaný, ani objímať stromy a učiť ich, ako stromom a prírode pomáhať. Všetko sa stráca. Prejsť sa po hore? Žiaľ, v nej už nikto nenájde pokoj ani tichú symbiózu človeka a prírody, ale zdevastovanú prírodu, ktorá narieka.

Čo z tej krásnej Terchovej zostalo? Torzo a pamätník ľudskej hrabivosti, bezcitnosti a neúcty. Za čím budú chodiť turisti? Obdivovať stráne plné penziónov s balkónmi plnými ovisnutých verben ako v Tirolsku? Skromné muškáty z okienok

zmizli, ľudia si stavajú ploty, vysoké, nepreniknuteľné ako bariéry. Čo z nás robí biznis? Ignorantov hodnôt, ktoré veku u nás platili. Na ceste k mojej chalupe je jedna drevenica; zrekonštruoval ju pán Kloss s citom pre krásno, v úcte k tomu, čo vytvorili ruky predkov, ktoré vedeli tomu, čo vyrobili, dať punc ušľachtlosti, osobitosti a dušu tvarom. Pána Klossa som nemala tú česť stretnúť za roky, čo navštevujem svoju drevenicu, aby som mu mohla prejavíť vlastný obdiv a uznanie. Stretala som však mnohých obdivovateľov ľudovej architektúry, ktorých táto chalupa očarila. Neboli to len študenti architektúry, ktorí došli na bicykloch so skicármi, aby zachytili jedinečnosť terchovskej architektúry,

nesprznenej necitlivými zásahmi do jej pravidiel. Boli to aj cudzinci, ktorí sa obdivne o tejto cennosti vyjadrovali. Boli to aj návštevníci, ktorí nestratili cit pre krásno a úctu k hodnotám, ktoré nám ako dedičstvo zanechali naši predkovia, aby sme si ho vážili a zas odovzdali neporušené svojim deťom.

Judita PEKÁRIKOVÁ

Zákon zachovania energie a plynutie času

(„Moderná veda“ a jej nevedeckosť – nelogickosť/protirečivosť)

Zákon zachovania energie je jedným zo štyroch základných zákonov vesmíru, ktorý (ako jediný z nich) uznáva aj „moderná veda“. To jej však vôbec neprekáža v tom, aby v rozpore s týmto zákonom tvrdila, vychádzajúc z Einsteinovej teórie relativity, že čas vraj plynie nerovnomerne, podobne ako jej neprekáža ani množstvo ostatných jej protirečení.

Ak platí zákon zachovania energie, znamená to, že v prítomnosti musí byť vo Vesmíre rovnaké množstvo energie, ako jej bolo v minulosti, a ako jej bude v budúcnosti.

K tomu, aby to tak bolo, je potrebné, aby energia prechádzala časom rovnomerne, pričom je potrebné, aby čas plynul rovnomerne. Ak by čas plynul nerovnomerne a jednotlivé objekty/subjekty aj so svojou energiou by preskakovali v čase, ako nám to predkladajú „vedci“/„vedecko-fantastické“ výmysly, respektíve nezmysly - táraniny, tým by zákon zachovania energie platiť nemohol.

„Študovaní odborníci“ si však tento rozpor, podobne ako aj mnohé ďalšie rozpory poblúdenej „modernej vedy“, nielenže neuvedomujú, ale si ho uvedomovať ani

nechcú, pretože ich realita, (skutočná) pravda a logika vôbec nezaujúmajú. Ich štýlom je totižto iba slepo sa držať toho, čo majú natlačené do hlavy (a namýšľať si, že majú patent na múdrosť), pričom fakty, ktoré ich fiktívne „vedecké“ tvrdenia vyvracajú, vrátane údajne rozdielneho plynutia času, považujú za potvrdenie údajnej správnosti svojich (protirečivých) tvrdení. („Čierne je biele a biele je čierne“.)

Stanislav CABADAJ

Z programu 24. ročníka Cyrilometodských dní v Terchovej

SLÁVNOSTNÁ PREZENTÁCIA PROGLASU

Súčasťou bohatej programovej ponuky 24. ročníka Cyrilometodských dní v Terchovej bude aj slávnostná prezentácia najnovšieho knižného vydania Proglasu v slovensko-macedónskej verzii. Na podujatí sa osobne zúčastní arcibiskup Cyril Vasil', sekretár Kongregácie pre východné cirkvi, ktorý je v súčasnosti najvyššie postaveným Slovákovi v službách Svätej Stolicy vo Vatikáne. V nasledujúcej časti si v stručnosti priblížime literárny odkaz misie solúnskych bratov na našom území.

So všestrannou činnosťou svätých Konštantína-Cyrila a Metoda sú okrem iného neodmysliteľne spojené aj počiatky našej slovesnosti, bezprostredne súvisiace s christianizáciou v staroslovenskom jazyku (hlaholika, cyrilika). Pamiatky v ňom vytvorené – písané aj mladšou cyrilikou – sa stali súčasťou literárneho a kultúrneho fondu v slovanských oblastiach, ktoré patrili do sféry východnej, byzantsko-ortodoxnej cirkvi. Z korpusu textov, určených pre potreby kultu a zachovaných v neskorších odpisoch najmä bulharskej, srbskej a ruskej redakcie, sa k veľkomoravskému obdobiu vzťahujú najmä legendy Život Konštantína a Život Metoda, predstavujúce príkladné ukážky hagiografického štýlu. Sústreďujú sa na kľúčové etapy pôsobenia oboch vierozvestov, vecným obsahom sú to skôr

náboženské spory a obrany, ako forma zápasu o svätosť. V každom prípade ale platí, že ide o najstaršie a najvýznamnejšie písomné pramene, ktoré svedčia o pôsobení solúnskych bratov a umožňujú nazrieť do náboženských, politických a kultúrnych kulís Veľkomoravskej ríše. Ich vierohodnosť dosvedčujú mnohé iné pramene.

Najstaršou slovenskou a zároveň i slovanskou básňou, ktorá vznikla na území dnešného Slovenska, je Proglas (863 – 867), čiže Predsiev k svätému Evanjeliu. Za jej autora sa považuje zakladateľ slovanského písomníctva, tvorca písma a šíriteľ kresťanskej viery na Veľkej Morave Konštantín Filozof (sv. Cyril). Báseň Proglas je prvým, jedinečným a skutočným literárnym dielom, objasňujúcim veľkosť a význam kresťanskej viery. Písmo a knižná vzdelanosť je tu chápaná ako podstata ľudského pokroku, spájajúca sa predovšetkým s rozvojom kultúrnosti, ktorá je nenahraditeľnou podmienkou na prekonanie živočíšnych pudov a zvyklostí predkresťanského života. Proglas teda predstavuje akúsi „nástupnú plochu“ na šírenie Božieho slova, ktorú práve prostredníctvom literárnych aktivít začali na našom území solúnski bratia, pokračujúc neskôr prekladom štvorice Evanjelií, Skutkov apoštolských, Žaltára a celého Starého zákona.

Popredný slovenský básnik Teodor Križka vníma Proglas ako „jednu z najkrajších a najdokonalejších básní svetovej literatúry, ktorej význam pre naše národy sa rovná takmer objaveniu nového kontinentu alebo v novších podmienkach nálezu života na inej planéte. Napísaná je písmom, ktorého prvý

znak tvorí kríž a ten kríž má nieť národom spasiteľné Slovo – tak aj ponad tisícročie premostuje slovenský a macedónsky národ.“

Slávnostná prezentácia najnovšieho knižného vydania Proglasu v slovensko-macedónskej verzii sa uskutoční v sobotu 6. júla 2013 od 11.30 h v Kostole svätých Cyrila a Metoda v Terchovej. Knihu vydala Slovenská národná knižnica v Martine.

Peter CABADAJ

GALAKONCERT SLOVENSKEJ FILHARMÓNIE

Bližiaci sa 24. ročník Cyrilometodských dní v Terchovej vyvrcholí v nedeľu 7. júla 2013 galakonzertom Slovenskej filharmónie, ktorý sa uskutoční v tunajšom chráme v čase

od 16.00 h (oratórium „Cirillo-metodiada“ pre recitátora, veľký miešaný zbor a symfonický orchester, podľa rovnomenného eposu Jána Hollého).

Projekt primárne súvisí s výročím svätých Cyrila a Metoda v roku 2013, respektíve so vznikom nového diela slovenského skladateľa Egona Kráka pri príležitosti 1150. výročiu príchodu solúnskych bratov na územie Veľkej Moravy. Predlohou pre skomponovanie diela sa stal epos nášho veľkého básnika Jána Hollého Cirillo-Metodiada, v originálnom jazyku „beroláčtine“. Spojenie veľkého básnika, ktorého nazývali aj Homér slovenský, so súčasnou hudobnou predstavou skladateľa, ktorý ma bohaté domáce i zahraničné skúsenosti s chrámovou aj liturgickou hudbou, je vhodnou príležitosťou dôstojne osláviť významné výročie. V ňom sa spájajú náboženské, historické, vzdelanostné i kultúrnospoločenské fenomény, bez ktorých by vývoj našej kultúry nebol predstaviteľný.

Skladateľ nezvolil predlohu z pera Jána Hollého v bernoláčtine náhodou. Epos, ako aj celé Hollého dielo je nenahraditeľným umeleckým a historickým dokumentom, reflektujúcim význam jazyka, kultúry, umenia a náboženstva pre našu spoločnosť. S Hollého dielom má skladateľ Egon Krák skúsenosť už z 80. rokov minulého storočia, keď napísal skladbu Dve ódy Jána Hollého pre mezzosoprán, klarinet, violončelo a harfu. Autor považuje za významné i použitie archaickej podoby „beroláčtiny“, originálneho jazyka Hollého predlohy, ktorý svojou podobou syntaxe, jadrnosťou výrazu a dominantnou sylabikou výrazne určuje deklamačné roviny zborovej interpretácie. Ide o nielen veľmi inšpiratívny a inovatívny moment (skladateľ ho využil už v spomínaných Ódach), ale aj o jedinečný príspevok ku kultúrnej tradícii nášho národa.

Autor člení oratórium na päť častí, v ktorých rozličným spôsobom vystupuje do popredia básnická predloha Jána Hollého spolu s hudbou, pričom číslo 5 tu má viac ako symbolický

význam – poukazuje na misijnú súvislosť piatich kontinentov, kde sa už v 18. storočí šírilo kresťanstvo. Misia svätých Cyrila a Metoda je tak logickou súčasťou veľkého historického misijného diela, ktoré, mimochodom, stále trvá.

Pre vybrané texty Hollého predlohy zvolil autor iba recitátora a miešaný zbor bez sólistov, v úsilí zvýrazniť archaickosť celej koncepcie. Významovo sa ocitajú v popredí tri ústredné motívy celého príbehu Hollého Cirillo-metodiady: osobnosť sv. Klementa, uctievanej postavy misionárov (CLEMENS), dramatický výjav Posledného súdu, ktorý je realistickým obrazom ľudskej podstaty a súčasne prirodzenej túžby každého človeka po spasení (SALVA ME), a napokon apoteóza viery, nádeje a lásky, ktoré zákonite stoja za každým veľkým dielom (CREDO). Takým bol aj historický príchod svätých Cyrila a Metoda na naše územie.

Je to veľká česť pre mňa, že moja skladba môže zaznieť vďaka vám a Slovenskej filharmónii na vašom festivale. Pozná akustiku vášho chrámu a preto sa o to viac teším na mimoriadny zážitok v mimoriadnom roku.

Egon KRÁK
hudobný skladateľ

Jozef MIČO

**podnikateľ,
manažér, mecén**

(10. 7. 1963 Terchová –)

Od konca roku 2005 uverejňujeme na stránkach našich novín seriál o popredných osobnostiach Terchovej. Ich stručné profily ponúkame na základe časového hľadiska, čiže od 17. storočia až po súčasnosť. V poradí štyridsiatou piatou osobnosťou bude po Jurajovi Jánošíkovi, Adamovi Františkovi Kollárovi, Jurajovi Czeiselovi, Alojzovi Chvastekovi, Františkovi Balátovi, Jozefovi Struhárňanskom, Jozefovi Bernátovi, Jozefovi Stašovi, Karolovi Skřípskom, Kolomanovi K. Geraldinim, Eugenovi Weinerovi, Milanovi Šaradinovi, Jozefovi Meškovi-Kvačekom, Štefanovi Bitterovi, Bohdanovi Blahovi, Borisovi Ivanovovi, Vincentovi Rybárovi, Ondrejovi Bobáňovi, Jozefovi Weiderovi, Vincentovi Patrňčiakovi, Jozefovi Turčanovi, Jozefovi Šabovi, Mirovi Križovi, Stanislavovi Hanuliakovi, Vladimírovi Križovi, Štefanovi Patrňčiakovi, Milanovi Chvastekovi, Milanovi Moravčíkovi, Viliamovi Meškovi, Miroslavovi Vallovi, Darine Kohútovej-Hanuliakovej, Štefanovi Hanuliakovi, Jozef Gargulákovi, Vladimírovi Ondrušovi, Adamovi Vallovi, Františkovi Muchovi, Augustínovi Hanuliakovi, Jánovi Hanuliakovi, Jánovi Laurenčíkovi, Jánovi Mihovi, Eve Štefánkovej, Pavlovi Krištofíkovi, Kamilovi Muráňovi a Rudolfovi Patrňčiakovi
Jozef Mičo.

Nie je vôbec ľahké písať o ľuďoch, ktorých veľmi dobre poznáte, s ktorými ste prešli poriadny kus životnej cesty a za ktorých najpresvedčivejšie hovoria vlastné tvorivé činy. V takýchto prípadoch ma zvykne prenasledovať zúfalý pocit, či je vôbec možné vyjadriť literami to, čo človek kdesi vo svojej vnútornej podstate cíti a čo by si najradšej ponechal

ako súkromné tajomstvo len a len pre seba. Toto všetko sa vzťahuje aj na nezameniteľnú osobnosť Jozefa Miča. Nedokážem s určitosťou povedať, čím všetkým tento človek bol,

je a v najbližších rokoch bude. Akoby sa v jeho životnom príbehu prepájali a pretínali odstredivé rozdielne svety, ktoré však napokon úplne prirodzene a zákonite zároveň vyúsťujú do rodného prístavu. Slovné spojenie vyhranený lokálpatriot možno presne nevystihuje základnú črtu Mičovej osobnostnej výbavy, ale hádam postačí na to, aby sme bez zbytočných špekulácií pochopili jeho vrúcny vzťah k Terchovej.

„... Bojím sa, že moje slová dostatočne nevystihnú

môj vzťah a moje city, ktoré každým dňom a každým krokom prežívam k rodnej Terchovej. Je to asi tým, že som tu uzrel svetlo sveta, že moje kroky viedli po terchovskej zemi, že moja milovaná manželka je z Terchovej,

že moje prvé zapojenie sa do spoločenského diania bolo na terchovskom trávniku, kde som potom prežíval ďalších 17 rokov krásneho futbalového života v terchovských farbách. Dodnes si pamätám na svoj prvý majstrovský zápas, na tú obrovskú radosť a hrdosť, s ktorou som nastupoval na zápasy, a na šťastie, že môžem reprezentovať svoju Terchovú. Často spomínam na nezabudnuteľné okamihy futbalových postupov do vyšších súťaží. Samozrejme, najviac mi utkvel v pamäti postup do I. A triedy krajského majstrovstva. Mal som neopakovateľnú radosť a šťastie, že i mojim pričinením sa mohla Terchová dostať do tejto súťaže, a že som takouto formou prispel svojou troškou k dobrému menu môjho rodiska.“ (J. Mičo, 1994)

S menom J. Miča sa dlhodobo spája organizovanie, participovanie či podpora rôznych podujatí, projektov a iniciatív v oblastiach cestovného ruchu, športu, kultúry, folklóru, mládeže a v neposlednom rade i duchovného života. Osobitnú kapitolu jeho nevšednej biografie predstavuje úspešná filmárska činnosť. Azda nepreženieme, keď uvedieme,

že najmä Mičovým výdatným pričinením sa Terchová a Jánošíkov kraj stali v uplynulom období pravdepodobne najvyužívanejšou filmárskou lokalitou na Slovensku.

Prevratné spoločenské zmeny po roku 1989 síce tvrdo poznačili slovenskú kinematografickú tvorbu, no na druhej strane dokorán otvorili dvere prieniku nadnárodných filmových štábov a produkcií. Do Terchovej tak prichádzajú tvorcovia z vyspelých krajín sveta a nachádzajú tu nielen pôsobivé exteriéry, ale aj kvalitných remeselníkov. A práve

J. Mičo, respektíve stavebná firma DAMIT, ktorú vlastnil spolu s Jozefom Dávidkom, výrobou náročných kulis a dekorácií významne participovala na vyše 50 filmoch (Slovensko, Česko, USA, Taliansko, Francúzsko, Nemecko, Rusko, Poľsko a iné krajiny). Drvivá väčšina z nich sa, pochopiteľne, nakrúcala v exteriéroch Jánošíkovho kraja. Za všetky spomeňme aspoň tie najznámejšie snímky (v abecednom poradí): Dračie srdce, Jánošík Jaškov sen, Kull Dobývateľ, Kuře melancholik, Nedodrzaný sľub, Nejasná správa o konci sveta, Peacemaker, Rozhovor s nepriateľom... Vďaka činnosti a úspechom firmy DAMIT sa o Terchovej na

prelom storočí hovorilo ako o „malom slovenskom Hollywoode“. V jednom rozhovore sa

J. Mičo na margo uvedeného vyjadril, ako sa vždy snažil „presvedčiť“ filmárov, že nakrúcať u nás, v Terchovej, bude najvýhodnejšie. Ja o svojej rodnej obci tvrdím, že Boh ju stvoril na ôsmy deň, keď už vedel, čo má robiť, a je bodkou za jeho vydareným dielom. A, chvalabohu, presne takto Terčovú chápali aj filmári a v pozhnanom množstve tu chodili.“ Za výrazný medzinárodný rozmer vlastných filmárskych aktivít bol J. Mičo v roku 2011 pasovaný za Rytiera vojenského a špitálskeho rádu sv. Lazara Jeruzalemského!

Keď hovoríme o J. Mičovi, v nijakom prípade nemožno obísť ani jeho dlhoročné dobrovoľnícke pôsobenie v Horskej službe a výkon funkcie riaditeľa Združenia turizmu Terchová. Ako vnímavý kreatívny človek, ktorý si dá aj poradiť, sa zaslúžil o to, že v obci bolo zrealizovaných viacero projektov slúžiacich k všestrannej propagácii osád, aktivít a osobností Jánošíkovho kraja. V spolupráci s ďalšími miestnymi organizáciami a jednotlivcami sa tak podarilo spoločnými silami dosiahnuť stav, že Terchová je dnes vnímaná ako renomované stredisko kultúry, duchovného života, turistického ruchu, športu a spoločenského diania. Na uvedenej konštatácii nič nezmení ani skutočnosť, že nie vždy sa podarilo všetky akcie zrealizovať v pôvodných predstavách, respektíve nevznikli tak, ako si to organizátori želali.

„Myslím si, že na nijakom inom mieste by som nedokázal žiť tak šťastne, ako v Terchovej. Nedokázal by som si predstaviť vlastný život bez terchovského chrámu Božieho, bez pohľadu na prekrásne terchovské kopce, bez prenádherného pohľadu z Rozsutca na Terchovú, bez množstva dobrých ľudí, čo tu žijú, bez čarovnej atmosféry terchovských Vianoc. Nedokázal by som žiť bez teba, Terchová moja. Som rád, že mi Pán Boh doprial žiť v Terchovej. Pane, dakujem Ti!“ (J. Mičo, 1994)

V týchto dňoch oslávi Jozef Mičo životné jubileum – päťdesiate výročie narodenia. K celému radu gratulantov sa úprimne pripája aj redakcia našich novín. Dlhoročnému priateľovi a spolupracovníkovi vinšujeme pevné zdravie, trvalé rodinné šťastie a neutechajúcu životnú energiu, ktorú by oslávenc mohol rozdávať plným priehrštím. Pevne veríme, že jeho meno sa v budúcnosti opätovne podpíše pod množstvo úspešných projektov, ktoré zásadne prispesú k ďalšiemu posilneniu medzinárodne vyprofilovanej značky „Made in Terchová“.

Ad multos annos, milý náš jubilant Jožko!

Peter CABADAJ

Literatúra:

Cabadaj, P.: Keď sa povie Terchová. Vyznanie rodisku. Terchová 1994, s. 29; Kováčová, J.: Z Terchovej sa stal slovenský Hollywood! In: Nový čas, roč. 13, 30. 10. 1998, s. 12 – 13; Frolková, I.: Jozef Mičo vidí filmu pod sukňu. In: Žilinské noviny, roč. 1, 27. 6. 2000, s. 18; Sedlák, J.: Muž, ktorý v Terchovej stavia Hollywood. In: Markíza, roč. 3, 2000, č. 35, s. 16 – 17; Cabadaj, P. – Križo, V.: Terchová.. Terchová 2003, s. 96 a 100; Cabadaj, P.: Rozprávania o „malom slovenskom Hollywoode“. In: Národný kalendár 2012. Martin 2011, s. 185 – 187.

Vanessa Šugárová (5. B) a Kristína Romančíková (4. B) zo ZŠ s MŠ A. F. Kollára Terchová úspešne reprezentovali svoju školu na speváckej súťaži s medzinárodnou účasťou Rozvíjaj sa poupátko v obci Stráž (ČR).

Výsledky:

Vanessa Šugárová: 1. miesto v kategórii 4. – 5. ročník (učiteľka spevu L. Hučková).

Kristína Romančíková: 2. miesto v kategórii 4. – 5. ročník (učiteľka spevu A. Dávidková).

Dňa 28. mája 2013 sa uskutočnilo krajské kolo speváckej súťaže v interpretácii slovenskej ľudovej piesne Slávik Slovenska 2013. Terchovú v koncertnej sále ZUŠ Kysucké Nové Mesto reprezentovala víťazka III. kategórie okresného kola v Žiline Nikola Laceková.

Žiačka 8. ročníka ZŠ s MŠ Terchová sa stala víťazkou krajského kola súťaže a postupuje do celoštátneho finálového orchestrálneho kola v interpretácii slovenskej ľudovej piesne Slávik Slovenska 2013. Garantom súťaže je náš svetoznámy operný spevák Peter Dvorský.

Nikolu Lacekovú pripravila a na klavíri sprevádzala Mgr. Zuzana Patrničáková.

PROGRAM CMD

XXIV. CYRILOMETODSKÉ DNI V TERCHOVEJ 4. – 7. JÚL 2013

STVRTOK 4. 7. 2013
17.30 h Vrch Oravcove
KRÍŽOVÁ CESTA
18.15 h Vrch Oravcove
MLÁDEŽNICKÁ SV. OMŠA
celebruje: P. Ján Štefanec, SVD
19.00 – 21.00 h Vrch Oravcove
VEČER MODLITIEB A CHVÁL
+ **SVIATOSŤ 7 MIERENIA**

SOBOTA 6. 7. 2013
10.00 h Kostol sv. Cyrila a Metoda
LITURGIA SV. JANA ZLATOÚSTEHO
GRÉCKOKATOLICKÁ SVÄTÁ OMŠA
celebruje: arcibiskup Cyril VASIL, SJ, sekretár Kongregácie pre východné cirkvi
účinkuje: Miešaný gréckokatolícky chrámový zbor **CHRYSOSTOMOS**
z Vranova nad Topľou
11.30 h Kostol sv. Cyrila a Metoda
„EVANJELIU SVÄTÉMU SOM PRED SLOVOM“
Slávnostné uvedenie **VEĽBÁNE PROGLAS**
Odborná spolupráca: **SLOVENSKÁ NARODNÁ KNÍŽNICA** (vydavateľ kníhy)

2013
8.30 h Kostol sv. Cyrila a Metoda
SVÄTÁ OMŠA

[illegible]

UVEDOMELÝ SLOVAN I SLOVÁK

/Dvojvýročie Adama Františka Kollára/

V tomto roku si pripomíname 295. výročie narodenia a 230. výročie úmrtia nášho slávneho rodáka, „slovenského Sokrata“ Adama Františka Kollára (17. 4. 1718 Terchová – 10. 7. 1783 Viedeň). Pri tejto príležitosti pripravila Slovenská národná knižnica v Martine medzinárodný výstavný projekt, ktorý sa na jeseň popri Viedni Budapešti a Bratislave predstaví aj v Terchovej. Autorom slovensko-nemeckej výstavy i katalógu je Peter Cabadaj. Práve z katalógu sme vybrali niekoľko nasledujúcich textových častí.

A. F. Kollár ako knihovník

Ako dátum narodenia Adama Františka Kollára sa zvykne uvádzať 17. apríl 1718 (na základe výpisu z matriky vo Varíne); stalo sa tak päť rokov po smrti Juraja Jánošíka. Pochádzal pôvodne z roľníckej rodiny. Keď mal 5 rokov, odišiel aj s rodičmi do Banskej Bystrice, kde sa otec Matej stal strážcom erárnych medených baní. Slobodné kráľovské mesto Banská Bystrica bolo i prvou školskou zastávkou budúceho významného učenca; v slovenskej škole získal základy z náboženstva, počtov, naučil sa čítať aj písať. Niekedy na prelome dvadsiatych a tridsiatych rokov 18. storočia ho banskobystrickí jezuiti prijali na miestne nižšie lýceum. Dlho tam však nepobudol a z bližšie neznámych príčin prestúpil na nižšie jezuitské gymnázium do Banskej Štiavnice. Stredoškolské štúdium ukončil v roku 1735 na jezuitskom lýceu v Trnave (so svojimi nižšími gramatikálnymi a vyššími humanitnými triedami išlo o jedno z najlepšie vybavených lýceí v Uhorsku). Vzápätí vstúpil do jezuitského rádu v Trenčíne, kde sa čoskoro dostal do ostrých sporov s miestnymi ortodoxnými jezuitami. Nasledoval odchod do jezuitského kolégia vo Viedni, kde študoval filozofiu a teológiu. Medzičasom absolvoval predpísanú pedagogicko-misionársku prax na jezuitskom gymnáziu v Liptovskom Mikuláši.

V roku 1748 (ešte pred vysvätením za kňaza) Kollár vystúpil z jezuitského rádu. Zásluhou svojho vplyvného protektora, osobného lekára a radcu cisárovnej Márie Terézie a prefekta Dvorskej knižnice vo Viedni Gerharda van Swieteny získal miesto skriptora v tejto bibliotéke. Poveril ho aj prednáškami z gréčtiny pre poslucháčov tamojšej lekárskej fakulty. O rok neskôr (1749) bol vymenovaný za druhého kustóda a v roku 1758 sa stal prvým kustódom Dvorskej knižnice. Svoju prácu vykonával s veľkým zánietením, svedomito a s rozhladom. Navrhol viazať všetky knihy, zaviedol výmenu duplikátov medzi jednotlivými knižnicami (presunul napríklad duplikáty z cisárskej knižnice do Univerzitnej knižnice v Prahe), nakupoval orientálne knihy... Popri tom sa podieľal na výchove budúcich knihovníkov a archivárov; okrem jazykov prednášal pre nich aj dejiny, diplomatiku a právo.

Na cirkevnom indexe

A. F. Kollár patril medzi popredných predstaviteľov viedenskej školy ideológov

Jozef Cesnak: Adam František Kollár (kresba, 1982)

osvietenského absolutizmu. Rozpracoval najmä vzťah absolutistického štátu k cirkvi, bol zástancom rozhodujúcej moci štátu v cirkevno-náboženských záležitostiach svetského charakteru. Vo svojom prvom väčšom vedeckom diele Tri knihy o dejinách patronátneho práva apoštolských kráľov uhorských (1762) dokazoval, v duchu princípov učenia zakladateľa teórie o prirodzenom práve Huga Grotia, že uhorskí panovníci mali právo menovať biskupov a iných cirkevných hodnostárov, premiestňovať ich z jednej diecézy do druhej, darovať a odnímať cirkvi majetky bez predbežného súhlasu pápeža. Politicky oveľa vyhrotenejšie vyjadril svoje názory v diele O pôvode a večnom používaní zákonodarnej moci uhorských kráľov v cirkevných záležitostiach apoštolských kráľov uhorských (1764). Poukázal v ňom na práva uhorských panovníkov voči cirkvi, dokazoval,

že aj šľachtická insurekcia (povinnosť postaviť obranné vojsko v čase napadnutia krajiny nepriateľom) je z vojenského hľadiska prežitkom, že ju treba zrušiť a zaviesť zdanenie šľachty a cirkevných majetkov. Ich nezdaňovanie považoval za porušenie princípu rovnosti v štáte. Nijaká dobová literatúra neponúka otvorenejšiu kritiku šľachtického stavu ako spomínaná Kollárova práca. Šľachta ňou bola taká pobúrená, až sa jej obsahom musel zaoberať Uhorský snem, ktorý zasadal roku 1764 v Bratislave. Snemová šľachtická garnitúra označila autora za vlastizradcu, hrozila mu vyhnanstvom a navrhla verejné spálenie knihy. Pridala sa i pápežská kúria, ktorá dala heretickú publikáciu na cirkevný index zakázaných kníh. V prípade rodáka z Terchovej ide o prvého a zatiaľ aj posledného Slováka, ktorému sa dostalo tejto „cti“... Proti Kollárovi sa tiež pisali ostré satirické básne a právnohistorické rozpravy. V dôsledku

tejto cielenej kampane vydala Mária Terézia 30. 7. 1764 kráľovský reskript, v ktorom vzhľadom na určité pochybnosti náboženského charakteru „zakazuje sa dovoz spisu do Uhorska až do jeho dôkladného preskúmania“. Uvedené kráľovské rozhodnutie postúpila Uhorská kancelária Miestodržiteľskej rade, ktorá v tomto zmysle poslala úpravu stoliciam s požiadavkou, aby sa zabavili aj predané výtlaky.

Dvorský radca a riaditeľ Dvorskej knižnice

Dňa 18. júna 1772 zomrel osobný lekár Márie Terézie a prefekt Dvorskej knižnice Gerhard van Swieten. O mesiac neskôr dostal A. F. Kollár ako prvý kustód dekrét o poverení dočasne viesť knižnicu. Dňa 7. januára 1774 si už prevzal menovací dekrét. „Vzhľadom na mnohostranné zásluhy a vedecké publikácie, ktoré rozšírili dobré meno bibliotéky“, sa tak stal riaditeľom Dvorskej knižnice. O niekoľko dní (22. 1. 1774) jeho menovanie potvrdila aj Spojená česko-rakúska kancelária, ktorá mu zároveň oznámila, že s funkciou riaditeľa knižnice je spojená i hodnosť dvorského radcu. „Od toho času som začal poberať plat 4000 zlatých ročne, ktorý mi priznala cisárovná.“ (A. F. Kollár) Plat riaditeľa Dvorskej knižnice nebol jeho jediným príjmom. Rôzne vládne komisie ho žiadali o expertízy, ponúkali mu platené členstvá a funkcie, už dávnejšie vlastnil baňu v Kremnici... Vo Viedni býval v centre mesta „am Stockaniesenplatz“ v dome číslo 1090, ktorý patril nejakému Winterhollerovi. Obýval celé poschodie veľkého domu, krátky čas aj s mladou manželkou a dcérou s nádejou na šťastný rodinný život. To však nevyšlo. Ostal sám... Osobnou útechou mu ostávala priazeň cisárovnaj a spoločenské postavenie. Funkcia riaditeľa Dvorskej knižnice a hodnosť dvorského radcu otvorili vedcovi dvere aj k politickej kariére.

Najvýznamnejšou Kollárovou knihovníckou prácou bolo bezpochyby vydanie 8 zväzkov zastaraných a neprístupných katalógov Dvorskej knižnice od nemeckého filológa, literárneho historika a knihovníka Petra Lambecia (1665 – 1679). Posmrtné ešte vyšli Kollárovi doplnky k Lambeciovým komentárom (1790). Prvý zväzok doplnkov obsahuje popis 138 kódexov, druhý zväzok zostal v rukopise. Obsahovú časť celého diela (Komentárov) tvoria dejiny Dvorskej knižnice, popis najdôležitejších orientálnych a gréckych rukopisov, výpisky zo stredovekých latinských a nemeckých rukopisov. Kollár Komentáre ešte rozšíril o časť dokumentov a najmä množstvo poznámok, ktoré svojou hĺbkou a rozsahom podania prerástli Lambeciove rozborly. Položil tak základy systematického spracovania dokumentov vo viedenských knižniciach a archívoch.

A. F. Kollár & Mária Terézia

Zo zachovanej korešpondencie vyplýva, že sa A. F. Kollár v mnohých prípadoch až priveľmi spoliehal na vplyv svojho osobného kontaktu s Máriou Teréziou. Faktom však ostáva, že ho panovníčka postupne zaradila do okruhu svojich oddaných ľudí, ku ktorým mala rodinný vzťah a ktorých k sebe pújala osobnou dôverou. V roku 1773 sa narodilo jediné Kollárovo dieťa a Mária Terézia sa stala krstnou mamou malej Terézie (zároveň dievčatku venovala ročnú rentu 200 zlatých). „Keď vzápätí, asi po ťažkom pôrode, zomrela Kollárova manželka (žiaľ, o nej a ich manželstve nič nevieme, zachoval sa iba Kollárov zápis o zaplatení osobných drobných

dlhových manželky už po jej smrti, o výdavkoch na chorobu a pohreb), Mária Terézia sa ochotne podujíma zabezpečiť výchovu dieťaťa. Začiatkom roku 1774 zomrelo však aj dieťa. Pokiaľ ide o Kollárovu manželku, bola k nemu asi primadá a hádam trochu márnотratná – alebo on priveľmi šetrný.“ (J. Tibenský)

Dňa 20. novembra 1775 oznámila dvorská komora A. F. Kollárovi, že na základe rozhodnutia Márie Terézie dostal do vlastníctva v mužskej línii bývalý jezuitský majetok v dedine Keresztény v Šopronskej stolici. K tomuto majetku prikúpil v roku 1776 za 3600 zlatých susednú Patyaiovskú kúriu. Najdôležitejšia však bola donačná listina, ktorú mu cisárovná vydala 2. mája 1777, a erbová listina z toho istého dňa. Šľachtictvo i donáciu dostal za zásluhy. V oboch listinách sa medzi jeho zásluhami uvádza 32-ročná služba v Dvorskej knižnici, osobitne sa vyzdvihujú Kollárovo bohaté jazykové znalosti, knihovnícke vydania (najmä Lambeciove komentáre), a neľutoval vraj čas ani námahu, aby aj mimo knižnice slúžil potrebám panovníčky. Podľa donačnej listiny prispel k obhajobe nárokov koruny na niektoré dalmátske ostrovy a podrobil kritickému výskumu nároky Brandenburského domu na Sliezsko, zaslúžil sa o zdôvodnenie navrátenia 13 spišských miest k Uhorsku, o úpravu severných hraníc Uhorska voči Poľsku a napokon dokázanie práv koruny na Halič a Vladimírsko. V záverečnej časti listiny sa vyzdvihuje Kollárova vedecká činnosť.

Výnimočný polyglot

Ako sa už naznačilo v predošlej časti, A. F. Kollár bol okrem iného aj výnimočným polyglotom. Popri slovenčine, nemčine a maďarčine dokonala ovládal aj latinčinu, ktorú vyučoval na školách a zostavil tri jej učebnice. Na viedenskej univerzite prednášal gréčtinu a naučil sa aj niekoľko slovanských rečí. Veľkú záľubu mal v štúdiu orientálnych jazykov, konkrétne hebrejčiny, turečtiny, perzštiny a arabčiny. Pokiaľ ide o jeho jazykové názory, bezprostredne s nimi súvisí aj Kollárova obrana slovansko-slovenskej reči, ktorá sa nachádza v ním vydaney (už spomínanej) knihe Mikuláša Oláha Uhorsko a Atila, alebo o pôvode maďarského národa.

„Ak je niekto rodom Slovák ako ja a podľa môjho príkladu vynaloží trochu času na poznanie ostatných nárečí, veľmi ľahko porozumie jazyk a písmo celého slovanského národa, a keď to bude vyžadovať vec alebo osud, môže prejsť od Jadranu cez rozsiahle oblasti severu až k hraniciam čínskym bez sprievodcu alebo tlmočníka. A tu by som spomenul vynikajúcu schopnosť nášho jazyka, že vie úspešne napodobniť zvuky iného jazyka, čo som sám skúsil na svoju veľkú radosť. Toto som chcel zdôrazniť kvôli mojim Slovákom, aby reč a svoj kmeň neprestali milovať preto, ako sa to často stáva, že sú posmievaní takými, ktorí tiež bývajú v Uhorsku, lebo aj vodou, ktorá sa všeobecne užíva, zrejme už opovrhujú iba márnотratníci a prednosť aj tej najlepšej veci nemôžu poznať očami obťažnými opilstvom.“

Z použitého citátu možno oprávnenne usudzovať, že Kollár bol uvedomelým Slovanom i Slovákom; jeho slovanské povedomie vychádzalo z tradičnej predstavy o organickej príslušnosti Slovákov k veľkému slovanskému národu a o blízkosti slovanských jazykov.

Táto línia sa zreteľne objavuje vo viacerých jeho vedeckých prácach či elaborátoch. Vlastnil jednu z najväčších súkromných slovanských knižníc (navráťiac v nej boli zastúpení ruskí autori), uverejnil state z diel byzantských

cisárov o súdobých Slovanoch, položil základy skúmania slovanských starožitností. Prijímal a rozpracovával takzvanú pohostinnú teóriu Samuela Timona, podľa ktorej sa predkovia Slovákov dobrovoľne spojili s Maďarmi a spoločne založili uhorský štát.

Dvaja muži z Terchovej

Pre súčasníka bude možno prekvapením, že A. F. Kollár – polyhistor a uznávaná vedecká autorita, dennodenne pracujúca s archívnym materiálom – s najväčšou pravdepodobnosťou nikdy nevypratával presný dátum a predovšetkým miesto svojho narodenia (nesprávne uvádzal aj meno matky za slobodna). Najmä v 70. rokoch 18. storočia sa intenzívne venoval skúmaniu vlastného pôvodu, pretože mal v úmysle zostaviť genealógiu kollárovského rodu. Obrátil sa na mestskú radu v Ružomberku, kde údajne žili nejakí Kollárovci, korešpondoval s Liptovskou stolicou, písal si so svojim vzdialeným príbuzným Jánom Piačekom (farárom v Martine). Ten mu poskytol cenné údaje a spojil ho s ďalším vzdialeným príbuzným Martinom Kollárom – gombičiarom v turčianskej obci Dražovce, ktorý vlastnil erbovú listinu. Žiaľ, vynaložené úsilie A. F. Kollára nevedlo k vytuženému cieľu... Slovenská televízia pomerne často reprizuje zaujímavú filmovú esej scenáristu Miša Kováča-Adamova a režiséra Petra Geržu Dvaja muži z Terchovej (1998), venovanú Jurajovi Jánošíkovi a A. F. Kollárovi. Pôsobivá snímka hľadá odpoveď na otázku, prečo je vnímanie týchto osobností také diametrálne odlišné, prečo zbojníka pozná celo Slovensko a vzdelanca európskeho formátu len niekoľko jednotlivcov. O hľadanie odpovede a súvislostí sa usiluje aj medzinárodný výstavny projekt Slovenskej národnej knižnice.

„Herostatos, Brutus, Caesare Borgia, Machiavelli, Nevdačný darebák... To sú len niektoré z prívlaskov, ktoré terchovský rodák „inkasoval“ od šľachty či cirkevnej hierarchie. V plnej miere odrážajú nielen rozporuplnosť svojej doby, ale i rozporuplnosť pri hodnotení osobnosti a bohatého všestranného diela A. F. Kollára. Aj on sám bol mužom plným vnútorných protirečení a paradoxov, čo zvykne bývať všeobecným javom u azda všetkých významnejších postáv svetovej histórie. A plnohodnotnou súčasťou prinajmenšom stredoeurópskych dejín je bezpochyby aj Adam František Kollár, ktorý by si určite zaslúžil dôstojnejšie miesto v povedomí súčasných generácií Slovákov. Veď nie náhodou tento nesmierne pracovitý, erudovaný vedec a a zanietený organizátor vedeckého života dostal prezývku – nech bola spočiatku myslená akokoľvek – „slovanský Sokrates“!

Peter CABADAJ

1150. VÝROČIE PRÍCHODU
SVÄTÝCH CYRILA A METODA

P. S. 295. výročie narodenia A. F. Kollára si na svojich stránkach pripomenula aj svetoznáma americká spoločnosť Google. V stredu 17. apríla 2013 vítal klientov v rámci slovenskej verzie tohto vyhľadávača Adam František Kollár sediaci na kope kníh. Len niekoľko týždňov predtým si Google uctil pri príležitosti 325. výročia narodenia ďalšieho slávneho rodáka z Terchovej – Juraja Jánošíka!

PROGRAM JD

51. ROČNÍK

O B E C T E R C H O V Á

ŽILINSKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ - KRAJSKÉ KULTÚRNE STREDISKO V ŽILINE, MESTO ŽILINA

JÁNOŠÍKOVÉ DNI

ŠTVRTOK 25. JÚL 2013

15.00 h Krajské kultúrne stredisko v Žiline, Makovičského dom

ZBOJNÍCKYMA CHODNÍČKOM

VERNSIÁŽ VYSTAVY

JUBILAEJNÝ LUDOVOMILECKÝ Tvorcu TIBORAMAHÚTA

17.00 h Kultúrny dom Andreja Hlinku

OZVENY JÁNOŠÍKA Z DOMOVA I ZO SVETA

KOMORNÝ PROGRAM

účinkujú: LH FS Vepor z Klenovca, Veselický z Liptovských Sliačov, Goralská muzika z Tešínských Beskyd (PL, CZ), ZSS Tisina, Púpov, Trio z Chotára, TM Púpov, Ťažká muzika.

Mladí muzikanti spod Rozsutca z FS Terchovčiek, menovci Jánošíka

riadení, scenár: Ondrej Demo, Rudolf Patrníček

moderátorka: Gabriela Tomajková, réžia: Ondrej Demo

(V spolupráci so Spolkom ľudového folklóru pri SHU Bratislava a SPO štúdio RTVS Banská Bystrica, program v priamom prenose RTVS)

POVAŽSKÉ MÚZEUM V ŽILINE EXPOZIČIA JÁNOŠÍKA A TERCHOVA

BUDOVA OBECNÉHO ÚRADU, EXTERIER PRED EXPOZIČIOU

25. - 28. 7. 2013, 10.00 - 17.00 h

OD PLAČATU K FESTIVALU

VYSTAVA PLAČATOV JÁNOŠÍKOVÝCH DNI

JÁNOŠÍK V SPOMIENKACH JEHO MILEJ

SPECIALNA PREHLADKA JÁNOŠKOVEJ EXPOZIČIE
S JÁNOŠKOVOU MILOU

JÁNOŠÍKOVE DUKÁTY

OBLUBENÉ PAZENÉ DUKÁTA S MOTÍVOM JÁNOŠÍKA

garant: Považské múzeum v Žiline

PIATOK 26. JÚL 2013

16.00 - 16.50 h Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

OPRAŠENÉ KRPEC

FOLKLORNÍ NADŠENCI Z FS ROZSUTEC A STAVBÁR

17.00 - 18.00 h Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

ZBOJNÍCKE CHODNÍČKY OSPIEVANÉ

VYSTÚPENIE FS ROZSUTEC

18.00 - 19.00 h Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

TANEČNÝ DOM (PRE VŠETKYCH)

20.30 h Amfiteáter Nad bôrami

TERCHOVSKÝ VEČER

"VEĎ JE TÁ TERCHOVA TELIA JAKO VIEDEŇ..."

účinkujú: FS Chotár, Terchovec, Rozsutec, Oprasené krpec,

holičonkari Jan Miho, Miloš Bobáš, Vincent Krkoška,

LH Jozefa Holúška, Martinky Bobánovej, Janky Duranovej, terchovská

muzika Púpov + spevácka skupina, Ťažká muzika, Trio z Chotára,

ZSS Podolie, Tisina, Zeny spod Rozsutca,

Terchovské ženíčky a terchovskí dechodci, Hnojňáče

scenár, réžia: Vincent Krkoška, moderátorka: Michaela Pastorková

23.00 h Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

BOROVNIENKA Z LANČÁRA

LUDOVÁ VESELICA

SOBOTA 27. JÚL 2013

10.00 h RIC TERCHOVEC

MUCHOVCI

VERNSIÁŽ VYSTAVY Kurátor výstavy: Peter Cabada

Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

10.00 - 10.10 h DaFS Chotár z Terchovej

10.15 - 10.35 h TM a FS Kriváň z Turian

10.40 - 11.00 h Ženský spevácky súbor senioriek Jablčko z Rovinky

11.10 - 11.30 h Vlasta Mudriková

11.35 - 12.00 h DaFS Zochánik a Nadšenci terchovskej muziky z Dobniakov

12.00 - 13.30 h Amfiteáter Nad bôrami

"MAMKA POVEDALI"

PROGRAM DEITSKYCH FOLKLORNYCH SUBOROV

účinkujú: DaFS Terchovec z Terchovej, Cindruska z Liptovského Hrádku,

Hajovčák zo Stréna, Roháček zo Zuberec, Drenča z Kpelian, Kečovan z Čadce

réžia: Eva Dudková, garant: Krajské kultúrne stredisko v Žiline

Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

12.30 - 13.00 h FS Frankovčan z Malej Frankovej

13.30 - 13.45 h Šarvanci (CZ)

13.50 - 14.05 h Miroslava Mačejkovej, Slavka Poníšťová zo Starej Bystřice

14.10 - 14.50 h CM Breclavan (CZ)

15.00 - 16.00 h Hnojňáče a ich družina

16.10 - 16.50 h Baročníci

17.00 - 19.00 h Seniori III

20.30 - 21.30 h Amfiteáter Nad bôrami

OLUN A JEHO HOSTIA

účinkujú: sólisti speváci Jan Ambroz, Helena Zahradníková,

Slavomíra Konturová, Vincent Krkoška; sólisti instrumentalisti Peter Uličný,

Rudolf Cikarčík, Jan Krúžliak, Miroslav Raň, Miroslav Dudík,

Rudolf Patrníček, MSS Rodokmeň,

ZSS Povojna Slovenského rozhlasu v Bratislave vedie Miroslav Dudík

21.40 h Amfiteáter Nad bôrami

"HUČIA HORY, HUČIA..."

účinkujú: FS Vepor z Klenovca a Váh z Liptovského Mikuláša, Roz (PL),

cimbálová muzika Breclavan (CZ), KUD Abrašević 1905 (Srbsko),

Ivan Vojtek, Terchovský symfonický orchester

moderatori: Petra Ševčíková & Marek Kováč

scenár, réžia: Peter Cabada

OHŇOSTROJ

23.00 h Šapitó pod amfiteátrom Nad bôrami

EMINENT

LUDOVÁ VESELICA

NEDEĽA 28. JÚL 2013

8.30 h Kostol sv. Cyrila a Metoda

SVÄTÁ OMŠA ZA NOSITEĽOV ĽUDOVÝCH TRADIČII

10.00 h Areál pred obecným úradom

"A VERU POSIBAJ KONÍČKA VE VOZE"

KONSKÝ VOZOVÝ SPRIEVOD Z TERCHOVEJ DO VRÁTNEJ

scenár, réžia: Jan Miho

11.00 - 11.20 h Areál pod sochou Juraja Jánošíka

DSFS TERCHOVČEK

11.30 - 12.15 h Areál pod sochou Juraja Jánošíka

KUD ABRAŠEVIĆ 1905 Z BELEHRADU

12.30 h Areál pod sochou Juraja Jánošíka

"KONÍČEK SIVASTÝ, PRENEŠ MA ČEZ MOSTY..."

PREDSTAVOVANIE FURMANOVA A MUŽIK

scenár, réžia: Jan Miho

14.30 h Amfiteáter Nad bôrami

JÁNOŠÍK JE SLOBODA A SLOBODA JE VEČNÁ

FINALE 51. ROČNÍKA JÁNOŠÍKOVÝCH DNI

pod záštitou predsedu Žilinského samosprávneho kraja Juraja Blahára

účinkujú: Ťažká muzika a Trio z Chotára, FS Turiec,

Kysucká muzika, Rozsutec, FSK Sliačanica, Arzen,

Kysucká muzika, Zuzana Smačanova

moderátor: František Vyrosko

scenár, réžia: Peter Cabada

Nad bôrami presunú do šapito

V prípade nepriaznivej počasy sa programy z amfiteatra

Nad bôrami presunú do šapito

www.janosikovedni.sk
www.terchovdne.sk
www.janosikovedni.com
www.terchovdne.sk

V TERCHOVEJ
25.-28. JÚL 2013

19. Majstrovstvá sveta vo varení a jedení bryndzových halušiek

Dňa 25. mája 2013 sa v Terchovej stretli všetci **milovníci tradičnej slovenskej pochúťky** – bryndzových halušiek. Počas upršaného dňa sa na **19. majstrovstvách sveta vo varení a jedení bryndzových halušiek**, zišli súťažiaci a diváci, ktorí si zmerali sily v jedení 1 kg bryndzových halušiek, pitia 1 litra žinčice či jedení 1 metra syrovej nite.

Počet domácich súťažiacich tímov bol 15, jedno družstvo z Maďarska sa umiestnilo na 6. mieste.

Súťaže skupín

	čas varenia	čas jedenia	trestné sek.	výsledný čas
1. Maián Mihál (8) KLUB K Ján Marík, Dušan Tibor, Paľo Murgáš	0:11:40	0:00:59	70	0:13:49
2. Martinka Okruhlicová (7) HALUŠTIČKY Z MILTONU BA Daduš Kováčová, Majuš Krošláková, Deni Soukeníková	0:12:10	0:01:56	70	0:15:16
3. Jaro Kohn (14) KAMZÍK BRATISLAVA Miro Tatar, Julo Klepáč, Laco Retzer	0:11:09	0:01:07	200	0:15:36

Foto: Milan KOSEC

Medzinárodné stretnutie zbojníkov 2013

V dňoch 14. – 16. júna sa v Terchovej stretli zbojníci z domova a okolitých krajín. Na ich zraz sa prišli pozrieť tisíce divákov. Počasie vyšlo, čo bolo prvým predpokladom na to, aby sa Medzinárodné stretnutie zbojníkov 2013 vydarilo. Možno povedať, že diváci a návštevníci, rovnako ako zbojníci museli odísť z Terchovej nadmieru spokojní. Zažili tri skvelé dni s kvalitným kultúrnym a zábavným programom, mohli ochutnať veľa gastronomických pochúťok a zažiť nefalšovanú atmosféru tohto relatívne mladého podujatia. Okrem mnohých hudobných vystúpení, z ktorých treba spomenúť koncert skupiny Arzén, Nebeskej muziky, Ťažkej muziky, polskej kapely Bury či českých Švihákov, mohli diváci

Foto: Milan KOSEC

LETY VRTUĽNÍKOM, aj tentokrát na Jánošíkových dňoch.

Lietame 27. - 28. 07 2013 ■

vidieť až tri špičkové divadelné predstavenia. Z nich najviac zaujala hra Radošincov s názvom Jááánošííík po 300 rokoch. Zahanbiť sa však nedalo ani žilinské divadlo s predstavením Maľované na skle, či Divadlo Konzerva s hrou Highwayman. Oprávnené možno konštatovať, že sa v Terchovej rodí ďalšie kvalitné podujatie, ktoré sa postupne určite pridá k Jánošíkovým dňom, Cyrilometodským dňom a Terchovskému budzogaňu.

Dňa 30. mája 2013 začínala v našej obci ďalšia etapa World Harmony Run. Pochodeň behu počas svojej histórie držali v ruke aj také významné osobnosti, ako Matka Tereza, Ján Pavol II., Nelson Mandela a ďalší.

Dňa 21. mája 2013 odštartovali spred Obecného úradu v Terchovej cyklisti z Kolína, ktorí absolvovali trať do Novej Huty (Sinteu) v Rumunsku, kde doniesli pozdrav tam žijúcim Slovákom a pátrovi Gustávovi Albertovi.

12. júna 2013 sa v rámci charitatívneho cyklistického projektu "Deťom pre život" zastavili jeho účastníci na čele s populárnym hercom Tulim Vojtekom a poslancom NRSR Radoslavom Procházkom aj v Terchovej.

O zime – po zime

Aj keď tohtoročnej zime sa z nášho chotára akosi odísť nechcelo, predsa len si užívame letných dní. Malé obzretie sa za zimnými radovánkami nás však môže trochu osviežiť. Tak ako každoročne, aj v tomto školskom roku uskutočnila naša škola lyžiarsky výcvik pre svojich žiakov. V dvoch turnusoch sa ho zúčastnilo 50 detí, ktorí dostali odbornú inštrukciu od svojich učiteľov, s možnosťou preskúšania si nových informácií v praktických cvičeniach v teréne lyžiarskeho strediska Gavurky. Keďže vášnivky moderných technológií už zasiahli aj deti našej lokality, so všetkými negatívnymi dôsledkami zdravotnými i výchovnými, dúfame, že náš výcvik povzbudí deti k návratu k pohybu a lyžovaniu.

Naše poďakovanie patrí Jozefovi Mičovi, ktorý nám za symbolický poplatok umožnil uskutočniť túto akciu na svojich terénoch a vlekoch, čím prispel k zvyšovaniu lyžiarskej gramotnosti našich žiakov. Poďakovanie adresujeme aj obsluhu techniky a zamestnancom Koliby za kus tepla a naplnenie hladných žalúdkov účastníkov výcviku.

O lete – v lete

Nielen lyžovaním je žiak pohybovo aktívny, ale aj plávaním – a to predovšetkým. Už starý Gréci učili svoju mládež čítať, písať, počítať i plávať. Tak aj my sme začiatkom leta na dvakrát „namáčali deti“ do vód terchovského RIC-u, aby sme ideu kalokagatie (jednoty tela a ducha) priniesli do tiel i hláv našich zverencov. „Koľko rečí vieš, toľkokrát si človekom,“ no ak nevieš plávať, ľahko sa môže stať, že človekom (živým) nebudeš vôbec! Veríme, že po týždňových lekciách sa deti nielen prestali báť vody, naučili sa správny plavecký polohám a pohybom, ale najmä nadobudli chuť stráviť leto vo vode, a následne bezpečne a účelne sa zdokonaľovať v plaveckej gramotnosti.

Poďakovanie za realizáciu tohto zmysluplného podujatia v minimálnej dampingovej cene patrí obecnému úradu, zvlášť prednostovi Františkovi Kadašovi, a pracovníkom bazénovej časti RIC-u za ochotu a zodpovedný prístup k učiteľom i deťom našej školy.

Za učiteľov a žiakov ZŠ a MŠ A. F. Kollára v Terchovej
Marián ĎURATNÝ

Dňa 17. mája 2013 navštívil Terchovú George Weider so synom Michaelom. G. Weider je synom Jozefa Weidera, ktorý v 30. rokoch minulého storočia postavil Chatu pod Rozsutcom. Pred vypuknutím 2. svetovej vojny emigroval cez Veľkú Britániu do Kanady, kde vybudoval známe lyžiarske stredisko Blue Mountain. (Viac informácií o Jozefovi Weiderovi si môžete prečítať v novinách Terchová č. 6/2008, s. 20, rubrika Osobnosti Terchovej.)

Dávame Vám do pozornosti, že záznam z filmového dokumentu JÁNOŠÍKOVE DNI 2012 si môžete pozrieť dňa 20. júla 2013 o 12:30 hod. na programe STV.

V stredu 10. júla 2013 sa od 15.30 h bude v kinosále kultúrneho domu konať prednáška Stanislava Cabadaja na tému OMYLY – FIKCIE VO FYZIKE – MATEMATIKE/ KOZMOLÓGIÍ A JEDNOTNÁ TEÓRIA VESMÍRU: *Nekonečno a absolútno * Teória relativity a kvantová mechanika * Rýchlosť šírenia svetla a rýchlosť pohybu nedeliteľných častíc hmoty * Gravitácia a elektromagnetizmus * „Hmota“ a „antihmota“ * Hmota a energia * Priestor a čas * Prítomnosť, minulosť, budúcnosť a večnosť * Príčiny a následky bludárstva * Prednáška bude spojená s ponukou predaja kníh na danú tému, ako aj s ponukou bižutérie.

Dňa 12. mája 2013 sme pri príležitosti Dňa matiek slávnostne privítali na Obecnom úrade v Terchovej 43 novorodencov, ktorí sa narodili v uplynulom roku. Išlo o 21 dievčat a 22 chlapcov.

Dňa 19. apríla 2013 sa v ZŠ s MŠ A. F. Kollára Terchová uskutočnila školská súťaž pod názvom POZNÁME SVOJU HISTÓRIU? Každú triedu reprezentovalo 5-členné družstvo. Úlohou žiakov bolo pripraviť a odprezentovať triedny projekt na tému 1150. výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu. V druhej časti súťaže si žiaci zmerali sily v písomnom kvíze. Potrápili sa nielen s úlohami o živote sv. Cyrila a Metoda, ale niektoré otázky preverili aj ich vedomosti o našich rodákoch Adamovi Františkovi Kollárovi a Jurajovi Jánošíkovi.

Výsledky súťaže

I. KATEGÓRIA

1. MIESTO - TRIEDA VI. A
2. MIESTO - TRIEDA V. A
3. MIESTO - TRIEDA V. B

II. KATEGÓRIA

1. MIESTO - TRIEDA VII. B
2. MIESTO - TRIEDA VIII. A
3. MIESTO - TRIEDA VII. A

Dňa 12. júna 2013 sa v koncertnej sále ZUŠ L. Árvaya Žilina uskutočnil Koncert populárnej hudby. Okrem hry na keyboard, saxofón, priečnej flaute, klarinete, basovej gitare, bicích, akordeónového dua a spevu si mohli poslucháči vypočuť populárne melódie (Yiruma: Maybe, J. Horner – L. Lewis: Avatar) v podaní dvoch terchovských klaviristiek – Stanislavy Bielikovej a Magdalény Ondrušovej z triedy učiteľky Zuzany Patrničikovej.

Riaditeľstvo ZŠ s MŠ A.F. Kollára, elokované pracovisko Struháreň, ďakuje za sponzorské dary: rodine Kazateľovej za venovanie nábytkovej zostavy do chodby; Janovi Kačeriakovi za výsadbu ihličnatých stromčekov, ktoré sme vysadili v priestoroch areálu školy; firme Maruna, s. r. o., za poskytnutie opracovaného dreva na zhotovenie lavičiek do šatne v telocvični. Ďakujeme a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu!

Festival Ivana Ballu 2013

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky
Základná umelecká škola Ivana Ballu v Terchovej

DIPLOM

Terézia ZAJACOVÁ

ZUŠ L. Árvaya Žilina

za IV. miesto v I. kategórii
v súťaži Klavírna Orava Kláry Havlíkovej 2013

KONCERT Z LÁSKY

Dňa 12. mája 2013 sa v Kultúrnom Dome Andreja Hlinku v Terchovej uskutočnil Koncert z lásky, venovaný všetkým mamám a starým mamám. Koncert sa konal pri príležitosti Dňa matiek a pripravili ho žiaci ZŠ s MŠ A. F. Kollára Terchová pod vedením svojich učiteľiek.

Deti zo ZŠ s MŠ A.F. Kollára v Terchovej si pripomenuli Deň otcov, ktorým venovali koncert. Ten sa uskutočnil v priestoroch Obecného úradu.

TERCHOVÁ

Obecné noviny TERCHOVÁ.

Vydáva Miestne kultúrne stredisko Terchová, ul. sv. Martina č. 245, 013 06, 01306 Terchová.

IČO: 00 364 886. Šéfredaktor: Ján Miho ml.

Redakcia: Helena Laščiaková, Katarína Halapiová

Redakčná rada: Peter Cabadaj, Rudolf Patrničák, Vladimír Križo, Mgr. Renáta Opalková,

Ing. Marián Zajac, Marián Žiško, Mgr. Katarína Ďuratná, Václav Bobán, Mária Vrábliková Janičíková

Jazyková úprava: Peter Cabadaj. Tlač: Varínska tlačiareň, Žilina. Príprava tlače: Ing. Peter Švec

Adresa redakcie: MKS Terchová, tel. č. 041/569 51 29. OcÚ Terchová, tel. č. 041/569 51 38, fax. 041/569 53 10

ISSN 1338-8827, Evidenčné číslo: 3548/09.

Vyšlo v júli 2013.